

det er kommet til. Jeg måtte slå op i den store danske ordbog. Jeg synes, naturalisation er et dårligt ord. Det har ikke noget med natur eller naturlighed eller naturligvis at gøre, så prøv i ministeriet at tænke over, om I ikke kan finde et andet ord i fremtiden. Men det var nu en bagatel.

CD er med glæde medforslagsstiller til det forslag til vedtagelse, som ligger på Folketingets bord, og jeg skal fremhæve et par enkelte ting, skønt jeg er enig i hele teksten.

Det ene er, at det skal være kendte, altså offentligt kendte regler. Det er meget, meget vigtigt, at tys-tysset omkring det forsvinder helt.

Det andet er det, der står om, at det at kunne få, jeg tror, det var hr. Søndergaard, der meget rigtigt sagde, have muligheden for at få dansk indfødsret, er et positivt element i integrationen. Hr. Behnke sagde, at det må man da vise vilje til. Ja, det er da klart, viser man ikke den vilje, får man det ikke, for man får det jo kun, hvis man ansøger, og så har man altså vist sin vilje. Vi synes, at det er meget, meget vigtigt.

Så er der blevet talt om appelmuligheden, som ikke er indeholdt i forslaget til vedtagelse, men som findes i østersøkommissærens betænkning. Jeg vil gerne understrege, at appelmuligheden naturligvis ikke kan gælde et eventuelt afslag fra Folketinget, men jeg siger dette for at understrege, at den bør gælde muligheden for at gå om til nogle af de prøver, der skal aflægges undervejs til opnåelse af et statsborgerskab.

Der blev spurgt tidligere i debatten, om det da er en menneskeret at få dansk statsborgerskab. Det tillod jeg faktisk allerede at udtale mig om under behandlingen af B 64, V's og K's forslag til folketingsbeslutning, som også ligger på vort bord, og da gjorde jeg på CD's vegne den opfattelse gældende, at det ikke er en menneskeret. Det er det ikke, og det med, at fire års fængsel og derover skal være en hindring, kan vi da godt forhandle om. Der har vel maksimalt været ét tilfælde af den slags, så det kan ikke være noget problem for det danske samfund, at vi sætter en grænse et eller andet sted. Det kan vi selvfølgelig forhandle os til rette om.

Et dansk statsborgerskab er ikke en menneskeret. Jeg er enig i, at det er en gave. Jeg kan også gå med til, at det er en ære. Det er altså en gave og en ære, som vi er ca. 5 millioner mennesker, der har fået i vuggegave uden egen for tjeneste. En gave og en ære, det går jeg med til, men det er ikke noget patent, således som de to

yderste højrefløjspartier vil gøre det til. Det er jo også forpligtende, og hvorfor ikke give medmennesker, som alligevel skal være her, en anledning til at indgå den forpligtende aftale, som ligger i dette.

Vi er alle flygtninge for Herren. Nogle er flygtet lidt før, nogle er flygtet lidt senere. Jeg er så smadder hamrende heldig, at min slægt på fædrene side er kommet hertil for over 300 år siden, og hvad så? Er jeg et bedre menneske af den grund? Vel er jeg ikke nikke nej. Jeg er et heldigere menneske, og det held vil jeg gerne dele med nogle andre, som har haft noget mindre held.

Det er afgørende, og det var jeg også inde på under debatten om beslutningsforslag nr. B 64, at vi opnår et bredt flertal. Vi skal kunne kompromiser om dette. Kære kolleger, vi kompromiser om så mange ting i dette hus, skulle vi så ikke kunne nå et fornuftigt og bærbart kompromis om disse ting? Selvfølgelig kan vi det. Og så vil jeg da godt sige, at så er det ikke kun V og K, der skal bøje sig mod den midte, hvor et kompromis findes. Det må alle vi partier gøre, og det håber jeg, at vi vil gøre, og at det skal lykkes.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, man kan sige, at det står klart, at denne debat på mange måder er skelsættende i forhold til den indfødsretsdebat, der har været i det seneste års tid. Den er skelsættende på den måde, at Venstre og De Konservative nu helt åbenlyst her i Folketingssalen giver sig i kast med at appellere til en hr. Steen Gade om et kompromis om kriterierne for at få dansk indfødsret.

Tidligere, jeg vil sige både under behandlingen af B 64 for ganske få måneder siden og specielt i den offentlige debat, fik man jo det klare indtryk, og befolkningen kunne i hvert fald ikke få andet indtryk, at Venstre og De Konservative nu havde nogle meget klare og også ultimative krav til at indgå en aftale med regeringen om kriterierne for tildelingen af dansk indfødsret, hvis aftalen skulle indgås på denne side af et folketingsvalg, ellers ville man afvente. Det var det klare budskab, som man kom med til den danske befolkning.

Debatten i dag, som tager udgangspunkt i en rapport, markerer et skifte. Jeg har tidligere sagt, at det måske skyldes, at der er kommet en ny ordfører hos Venstre. Det burde jo ikke i sig